

En kalejdoskopisk beretning om to ubekymrede Trapezsejleres møde med verdenshavet syd for Køge

I erkendelse af at Trapezjollen har en stor fremtid som kampingjolle drog Henrik og Thomas ud på kampingtur; med kampingkoger, kampingposer og kampinghumør. Læs selv hvad der skete på togtet bag det optrævlede jerntæppe:

Det hele begyndte meget fredeligt med at vi padlede stort set hele vejen fra Hellerup til Skanör på Falsterbo. Den slags er helt i orden, hvis det havde været en kanotur, men her var det lidt tamt. Vore nordiske brødre var kåde og i lørdagshumør, så efter et kort besøg i deres øltelt krøb vi ind under en Tornado og puttede.

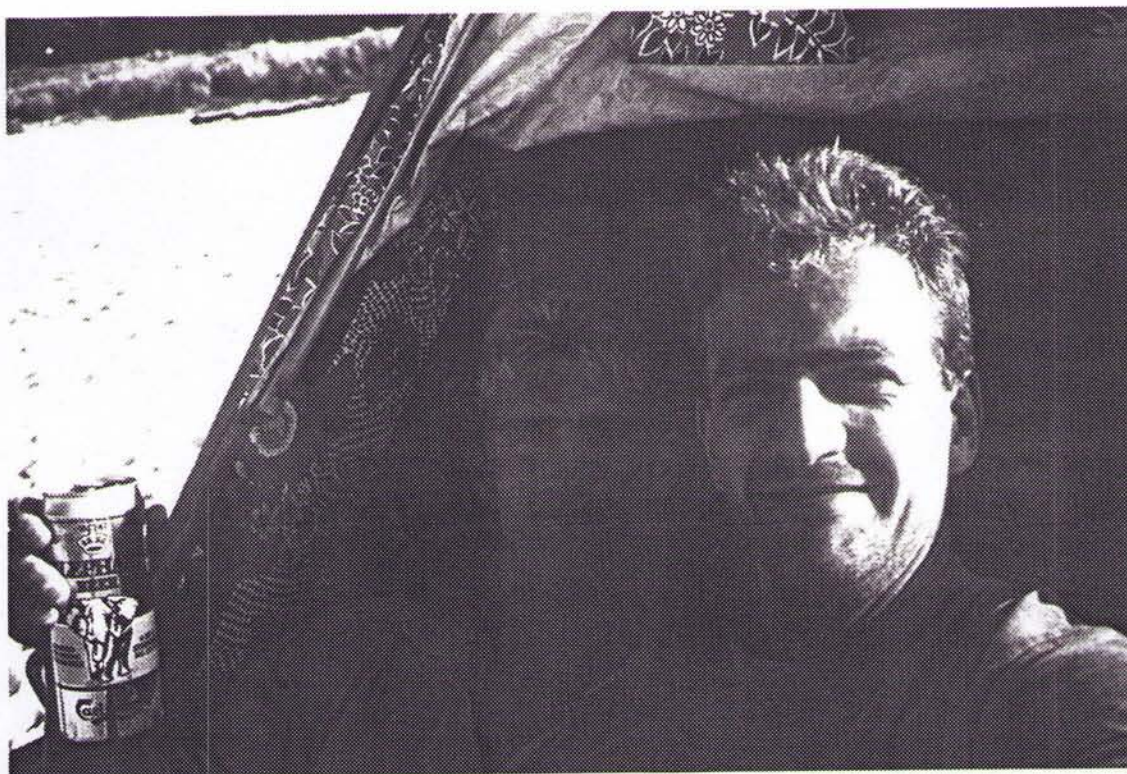
Næste dag var der ligeså meget fart på. Syd for Falsterbo fyr døde vinden og så nytter det ikke så meget at have intentioner om at nå Møn den dag. Det døgn blev der til gengæld flyttet grænser for hvad der er muligt i en Trapezjolle; der blev både kogt kaffe på kampingkogerens og Henrik tilbragte det meste af natten i sin kampingpose. Tidligt næste morgen kom der luft og vi krydsede langs Møns Klint ind til Klintholm.

Et forsøg dagen efter på at nå til Rügen i Tyskland sluttede udenfor havneindløbet. Igen spejlblankt hav og blikstille, der i TV-avisen af en eller anden grund kaldes godt vejr. Efter et par timer på stranden kom vi afsted i tørseluft over Østersøen. Nu skal der ikke herske tvivl om at vi begge er ansvarlige navigatører. Vi havde nemlig medbragt et

oversigtskort over Østersøen og på det havde de glemt at indtegne de ca. 200 bøjer, der var anbragt i sejllobet ind til Rügen. Det gjorde heller ikke det store, for det var alligevel blevet for mørkt til at se dem.

Henad midnat, efter adskillige grundstødninger på sandbanker, fumlede vi os ind til en forladt militær kaj. På mange måder et eksotisk sted, med summende cikader og al den mystik, der er over et forladt østblokmilitæranlæg. Virkeligheden, der blev synlig næste morgen, var knap så mystisk. Det tidligere tophemmelige militæranlæg var nu fuglereservat og opsynsmanden synes ikke det var en god idé at to dumme dänen holdt ferie lige der.

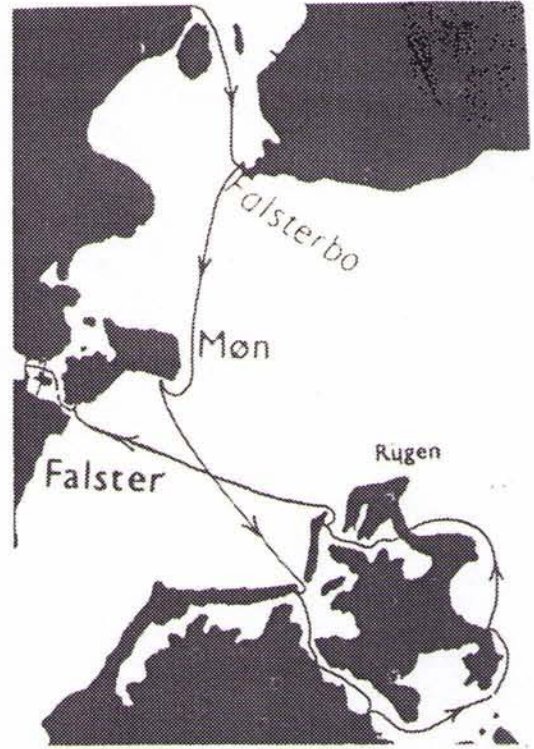
Så kom vi til Stralsund, en meget hyggelig by med nogle eminente kebab'er og softice. Og vi kom syd om Rügen i alskens underligt vejr; vindstille, hård vind og styrtregn. Som en festlig afslutning sejlede vi ind i et vindstød, der drejede 360 grader rundt. Vi fulgte med, med agterskibet begravet i vand og uden egentlig at fatte hvad der skete.

Hele besætningen hygger i en tysk "strandkorb"

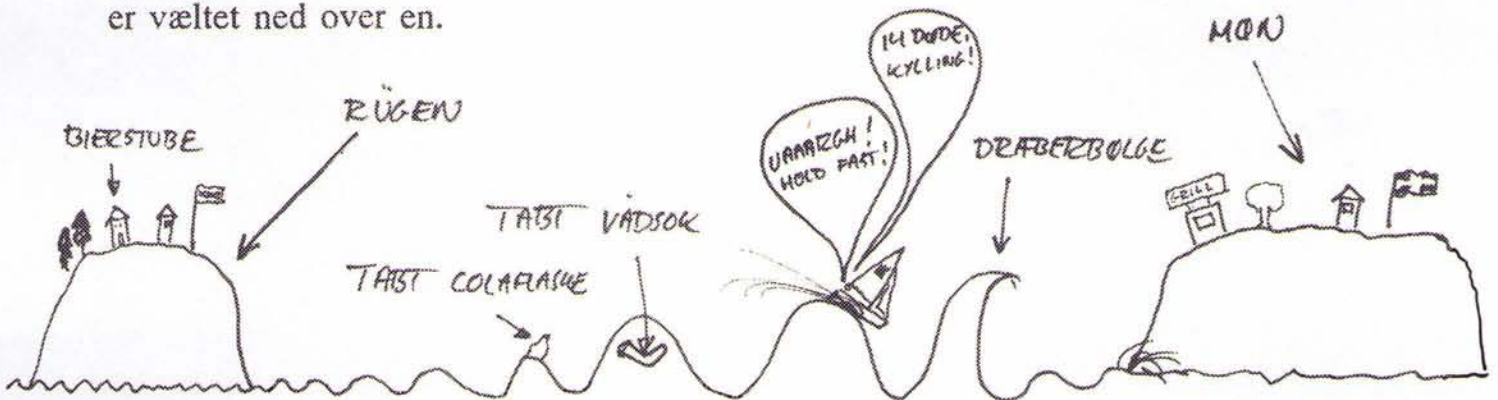
På østsiden af Rügen kom der straks mere Mallorcastemning over ferien. Der var blåt vand og hvide sandstrande omkranset af klipper og skove. Her nød vi den festlige feriestemning med pølser, øller og sand mellem tæerne.

Det særegne ved Rügen er at det meste af øens indre er en stor fjord. Der skulle vi naturligvis ind. Vi navigerede på det tidspunkt efter et vandrekort over Rügen og på det fandt vi ud af hvor der var kortest over land fra Østersøen til fjorden. Henrik mente vi sagtens kunne bære skuden over i smådele, men en rar krofatter var heldigvis villig til at låne sin meget solide camouflagedrønne trailer ud. På den blev jollen så trukket over til øens indre. Fjordsejladsen var fredelig, men lidt besværlig fordi der ikke var tegnet sømærker på vores vandrekort.

Så var det blevet tid til at komme tilbage til Danmark. Der var ca. 35 sømil, så med den varslede friske østlige vind skulle det gå ganske let. Det gjorde det også i starten, vi gled fredeligt afsted med spiler. Senere friskede vinden op og bølgerne blev større. Spilersejladsen endte meget forudsigeligt i et gevaldigt tilt, men det var skægt nok indtil da. Vinden var efterhånden blevet hård og bølgerne endnu større, så selv uden spiler var der masser af fart på. Nærmest for meget, for hver gang vi kom op på en bølge styrtede båden afsted med 15 døde og omgivet af et ton skumsprøjt på vej mod den næste mur af vand.

Også her blev der flyttet grænser, jeg havde ikke troet at en Trapezjolle kunne plane med 45 graders krængning og hele læsiden begravet i vand imens den faldt sidelæns ned af en bølge på størrelse med en tysk kampingvogn. Vi kæntrede et par gange, men heldigt nok holdt båden sig i et stykke på trods af mishandlingen. De fleste kæntringer skyldtes at roret nemt mister grebet i vandet på ned af bølgerne og så er gode dyr rådne. Der er stort set ikke andet at gøre end at holde fast og vente til båden er væltet ned over en.

Der var ikke det store overskud til at fotografere på Østersøens vilde vover, men en tegning er vel god nok. (PS. jeg har selv tegnet den)

Efterhånden var vi ved at være lidt flade efter 4 timers tumlen rundt, så vi tog en genvej ind over revet ved indsejlingen til Grønsund. Det så drabeligt ud med brækkende bølger overalt, men der var ikke den store kraft og vi slap igennem. En kæntring her ville ellers nok have krøllet rigningen lidt.

Efter den tur var det rart at komme i land, selv i Hårbølle. Hårbølle er et hul med købmand, grill og masser af sutter, der suger bajere nede på havnen og dårligt nok ved hvad de selv hedder. Selvfølgelig begyndte det at regne om aftenen så vi måtte spise i et landsat hyttefad, den slags hører ligesom til på en kampingtur.

Dagen efter blæste det endnu mere. Med gårsdagens bedrifter i baghovedet, mente vi at vi nærmest kunne gå på vandet. Spileren kom op og vi kom ned. Spileren var heller ikke så nødvendig for morskaben for med storsejl og fok blev glasfiberen omkring mastefoden trykket ca. en halv meter ned. Den slags er normalt for Trapezer i den alder, men det ser på ingen måde rart ud. Storsejlet kom ned og med fok kunne vi stadigvæk plane lidt. Før Farøbroen troede vi at det var stilnet lidt af og vi hev storsejlet op igen, netop tids nok til vi kunne få glæde af det mellem bropillernes turbulente vind. Vi kæntrede ikke ret meget, men fik svømmet en del. Og de bropiller er store set fra vandoverfladen.

Det sidste stykke til Vordingborg havde vi halvvind. Det gik fint nok, selvom det i kuling kniber med udsynet for rorsmanden. Turen sluttede med en spektakulær kæntring i Vordingborg havn og der er mudderbund, hvis nogen skulle være i tvivl.

Med kampinghilsen Thomas

Strandstart på Rügen med den tro følgesvend, sportstasken Wilson, i forgrunden

